

Ord ved minnesamværet for Stein Eirik Foss.

* Kafé Terminus – kaffekopp – Tror du på engler?

* Oslo TF UiO – middagsbønn – studenter som hadde møtt Stein Eirik

* Gran jan 1969 – Basisdokumentet om Kirkelig Fornyelse. En liten gruppe teologistudenter, et par / tre pur unge prester med rundsnipp og Stein Eirik litt eldre og noen foredragsholdere blant de godt voksne prestene.

Stein Eiriks posisjon og format stod etter hvert tydelig frem. Hans votum og hans godkjennelse var viktig og vanskelig å komme utenom.

Denne bevegelsen vokste etter hvert med fruer og barn og et markert flertall av lekfolk fra landets menigheter.

Min familie, både far og hustru og barn og svigerbarn har siden vært på Gran, og et barnebarnet er døpt der og har vært der en gang til. Det har vært også familieleir og ungdomsleir. Vi nevner det her, for det begynte på mange måter med Stein Eirik. Han ble venn. Vi ble prestefolk i Solund, og han kom på visitas. Samtaler og utflukter.

Vi kom til Bergen. Nær kollega. Venn og ekstra bestefar for barna. Litt rar, men smilende og vennlig. Fadder for den yngste. Og det handler ikke bare om vår familie, men om mange familier og enkeltpersoner.

Derfor er det naturlig i en hilsen fra Bønne og arbeidsfellesskaper Kirkelig Fornyelse å gjøre det på denne måten. Vennskap, samtaler, formaning, tilrettevisning, rådgivning. For svært mange ble han skriftefaren. Slik var hans bidrag. Hans innflytelse.

Han var nok medlem av forskjellige komiteer og utvalg. Han var med når vi fra Bergen laget KF-stevner og Nordfjord og i Sogn. Han hadde ofte huset fullt selv.

Men han var aldri formann i KF. Han var etlet til noe som var viktigere: Det var ham vi søkte når noe stod på, når det viktige måtte sies og gjøres.

Derfor var det han som ble kalt til å være den første prior i KFs presteorden, Pro Ecclesia.

Han stod for en konstruktiv opposisjon i sin kirke, som han på ingen måte kunne forlate. Men han kjempet for livsrom for den gamle tro i en tid hvor kirken på mange måter forandret seg.

Vi er takknemlige for Stein Eirik, for han faste stade og hans raushet og mildhet. Han gode smil.

Vi takker Gud for den gave han var til oss.